

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 8 czerwca 2022 r.

DIH-3.707.76.2022.MB

DECYZJA DIH - III/84/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 91 pkt 25 oraz art. 91 pkt 26 lit. c ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 15 kwietnia 2022 r. (nr akt: DT.8361.46.2021), na mocy której przedsiębiorcy Wiesławowi Styrc prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: Firma Usługowo Handlowa MAJSTER Wiesław Styrc w Rudniku nad Sanem wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia w należącej do przedsiębiorcy placówce handlowej zlokalizowanej w... , obowiązku umieszczenia w widocznym miejscu informacji określonych w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 24 i 29 czerwca 2021 inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie (zwanego dalej: „Podkarpackim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr DT.8361.46.2021 z 24 czerwca 2021 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie .... , należącym do przedsiębiorcy ... (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162) (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli 28 maja 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego przestrzeganie przez przedsiębiorcę wymagań ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2020 r. poz. 1893), (zwanego dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym” lub „ustawą o zużytym sprzęcie”). Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 31 maja 2021 r.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego WIIH ustalili, że kontrolowany przedsiębiorca udostępnia na rynku sprzęt elektryczny przeznaczony dla gospodarstw domowych oraz stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca jako dystrybutor, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w:

- art. 37 ust. 1 ustawy (dotyczy nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił funkcję co sprzęt sprzedawany),
- art. 37 ust. 2 ustawy (dotyczy nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony przez konsumenta),
- art. 37 ust. 3 ustawy (dotyczy nieodpłatnego przyjęcia w sklepie, którego powierzchnia sprzedaży sprzętu wynosi co najmniej 400m², zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych).

Dodatkowo inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że przedsiębiorca nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W toku kontroli przedsiębiorca wyeliminował wszystkie ww. nieprawidłowości.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli DT.8361.46.2021 z dnia 24 czerwca 2021 r.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Podkarpacki WIIH zawiadomieniem z dnia 22 września 2021 r., poinformował przedsiębiorcę ... o wszczęciu z urzędu w oparciu o przepis art. 61 § 1 Kpa postępowania administracyjnego w trybie art. 91 pkt 25 oraz art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o zużyтым sprzęcie. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa strona w każdym stadium postępowania ma prawo czynnego udziału, wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów, wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów, jak również brania udziału w przeprowadzeniu dowodu.

W dniu 20 października 2021 r. Podkarpacki WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c i d ustawy o zużyтым sprzęcie oraz art. 104 § 1 Kpa wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy ... wymierzono karę pieniężną w wysokości 5000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie, dotyczącego zamieszczania informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, tj. w zakresie:
  - nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany (art. 37 ust. 1 ww. ustawy)
  - nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony przez kontrolowanego (art. 37 ust. 2 ww. ustawy)

- nieodpłatnego przyjęcia w sklepie, którego powierzchnia sprzedaży sprzętu wynosi co najmniej 400 m², zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych (art. 37 ust. 3 ww. ustawy);
- art. 39 pkt 2. ustawy o zużytym sprzęcie, dotyczącego umieszczania w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

W dniu 19 listopada 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Podkarpackiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu wniosła o uchylenie w całości decyzji Podkarpackiego WIIH ze względu na nie uwzględnienie wagi i okoliczności naruszenia prawa oraz wniosła o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Pismem z dnia 26 listopada 2021 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę ... o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 20 października 2021 r. (nr akt: DT.8361.46.2021) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

W dniu 18 stycznia 2022 r. Prezes UOKiK na podstawie art. 138 § 2 Kpa oraz art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) (zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”) wydał decyzję DIH-III/94/2021 uchylającą decyzję Podkarpackiego WIIH z 20 października 2021 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji z uwagi na rozbieżność zakresów prawa materialnego na podstawie, których wszczęto postępowanie administracyjne i wydano zaskarżoną decyzję.

W związku z ww. decyzją Prezesa UOKiK Podkarpacki WIIH zawiadomieniem z dnia 15 marca 2022 r., poinformował przedsiębiorcę ... o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w trybie art. 91 pkt 25 oraz art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa strona w każdym stadium postępowania ma prawo czynnego udziału, wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów, wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów, jak również brania udziału w przeprowadzeniu dowodu.

W dniu 15 kwietnia 2022 r. Podkarpacki WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 oraz art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 § 1 Kpa wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy ... wymierzono karę pieniężną w wysokości 5000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia w należącej do przedsiębiorcy placówce handlowej zlokalizowanej ... , obowiązku umieszczenia w widocznym miejscu informacji określonych w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

W dniu 10 maja 2022 r. Prezes UOKiK otrzymał za pośrednictwem Podkarpackiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu wniosła o uchylenie w całości decyzji Podkarpackiego WIIH ze względu na nie uwzględnienie wagi i okoliczności naruszenia prawa oraz wniosła o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Pismem z dnia 12 maja 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę ... o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Podkarpackiego WIIH z dnia 15 kwietnia 2022 r. (nr akt: DT.8361.46.2021) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
  - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
  - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużyтым sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużyтым sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów z kontroli oraz postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Podkarpackiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca ... , nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużyтым sprzęcie, tj. nie wywiesił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy o zużyтым sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym działania Podkarpackiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

W złożonym odwołaniu strona podniosła, że prowadzi pojedynczy sklep z artykułami budowlanymi oraz sprzętem potrzebnym do wykonywania usług budowlanych o powierzchni poniżej 400 m². Jest mikroprzedsiębiorcą, który nie posiada sieci sklepów ani wielkich rozmiarów biznesu. Wskazała, że kontrola przeprowadzona w dniach 24 i 29 czerwca 2021 r. była pierwszą kontrolą inspektorów Inspekcji Handlowej w jej firmie. Podkreśliła, że w toku kontroli nie stwierdzono żadnego uchybienia w związku z prowadzonym przez nią sklepem oprócz jednego – braku tabliczki z informacją, że przy zakupie sprzętu elektronicznego

istnieje możliwość zostawienia starego zużytego. Jednocześnie strona wskazała, że w swojej praktyce zawsze informowała swoich klientów o takiej możliwości i uważa, że spełniała w ten sposób obowiązek informacyjny wynikający z ustawy. Dodatkowo podkreśliła, że po ujawnieniu nieprawidłowości zostały one jeszcze w trakcie kontroli usunięte.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK podkreśla przede wszystkim, że istotne dla sprawy są ustalenia poczynione w toku kontroli, iż w momencie jej podjęcia informacje wymagane art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym – protokole kontroli protokole DT.8361.46.2021 z dnia 24 czerwca 2021 r. podpisanym przez stronę bez uwag.

Dodatkowo Prezes UOKiK wskazuje, że obowiązkiem przedsiębiorcy, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy ustawy o zużytym sprzęcie wskazują wprost, w jaki sposób i jakie informacje dystrybutor sprzętu powinien umieścić w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, co w niniejszej sprawie nie zostało zrealizowane. Nie ma znaczenia dla sprawy, że jak twierdzi strona ustnie przekazywała wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie swoim klientom, bo podstawą do wymierzenia kary było stwierdzenie braku w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży ww. informacji. Powyższe przepisy w sposób prosty, jednoznaczny i niewymagający dodatkowej wykładni wskazują, że informacje powinny być przekazywane w formie pisemnej. Nawet jeżeli sprzedający przekazuje takie informacje ustnie, nie wypełnia nałożonego na niego przez ustawę obowiązku.

Podkreślić należy, że celem ustawodawcy było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić (czy to w punkcie sprzedaży – patrz art. 37 ust. 4, czy punkcie zbierania zużytego sprzętu – patrz art. 39 pkt 2 ww. ustawy). W związku z tym przyjęć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa zarówno w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy oraz art. 39 pkt 2 zgodnie z obowiązującym prawem.

Przepisy ww. ustawy jednoznacznie stwierdzają, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących przepisów, tym bardziej, że przedsiębiorca jest doświadczonym podmiotem gospodarczym i swoją działalność prowadzi (zgodnie ze wpisem w CEIDG) od 18 czerwca 2002 r., tj. od 20 lat. Prezes UOKiK zauważa przy tym, że czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji jest okolicznością całkowicie zależną od strony.

Prezes UOKiK wskazuje, że bez znaczenia jest w tym przypadku fakt, że kontrola przeprowadzona w dniach 24 i 29 czerwca 2021 r. była pierwszą kontrolą inspektorów Inspekcji Handlowej przedsiębiorcy ... oraz że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały usunięte. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych wszystkie wymagane informacje, w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy

o zużytym sprzęcie elektrycznym, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w zebranych materiałach dowodowych. Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienia im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, niezależnie czy jest „mikroprzedsiębiorcą”, czy też „posiada sieć sklepów” czy też „prowadzi wielkich rozmiarów biznes” skoro podjął się prowadzenia (wykonywania) tego rodzaju działalności, winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego który prowadzi – umieszczać wszystkie wymagane informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy. Zauważyć należy, że w niniejszej sprawie przedsiębiorca wprawdzie poinformował o zaprzestaniu naruszenia prawa i uzupełnił brakujące informacje, jednakże zaprzestanie naruszenia nastąpiło dopiero w następstwie przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie, podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego, nie kwestionuje go również strona, stwierdzając że w toku kontroli nie stwierdzono żadnego uchybienia w związku z prowadzonym przez nią sklepem oprócz jednego – braku tabliczki z informacją, że przy zakupie sprzętu elektronicznego istnieje możliwość zostawienia starego zużytego. Ustalenia kontroli wprost wskazują, na czym polegało naruszenie prawa przez kontrolowanego, dlatego Prezes UOKiK nie widzi podstaw do uchylenia decyzji i umorzenia kary pieniężnej.

W ocenie organu drugiej instancji okoliczności naruszenia prawa nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli. Organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy oraz uwzględnił przesłanki, o których mowa w art. 93 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie wymierzył karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Prezes UOKiK w całości podziela w tym zakresie ustalenia Podkarpackiego WIIH. Organ drugiej instancji nadmienia przy tym, że wymierzona sankcja jest najniższą z możliwych określonych w ustawie, przy czym należy zaznaczyć, że za naruszenie art. 37 ust. 4 ww. ustawy przewiduje karę pieniężną od 5 000 zł do 300 000 zł, a za naruszenie art. 39 pkt 2 od 5 000 zł do 500 000 zł.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Prezesa UOKiK argumenty stron należy uznać za bezzasadne.

W odwołaniu przedsiębiorca ... wskazał ponadto, że jego zdaniem naruszenie prawa poprzez nie wywieszenie informacji na papierze, a podawanie ich ustnie klientowi wskazuje, że waga i okoliczności naruszenia prawa były znikome. W żaden sposób nie wpływały na ochronę życia i zdrowia, mienia w znacznych rozmiarach, ani ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony. Przywołał on również treść art. 189d Kpa i art. 191 § 1.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK wskazuje, że wymierzając decyzją z dnia 15 kwietnia 2022 r. administracyjną karę pieniężną w oparciu o art. 91 pkt 25 i art. 91 pkt 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie Podkarpacki WIIH nie zastosował przywołanego przez stronę art. 189d Kpa, gdyż zgodnie z art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej przepisów działu IVA „Administracyjne kary pieniężne” kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się.

Ustawa o zużytym sprzęcie w art. 93 ust. 3 wskazuje, że przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu. Tym samym zgodnie w wyżej przywołanym art. 189a § 2 pkt 1 Kpa w przedmiotowej sprawie nie miały zastosowania dyrektywy z art. 189d Kpa, gdyż reguluje je przepis odrębny, tj. art. 93 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie.

W odwołaniu strona podniosła również, iż organ pierwszej instancji naruszył prawo poprzez brak zastosowania w przedmiotowej sprawie art. 191 § 1. Strona nie sprecyzowała jednak w jaki akcie prawnym powyższy przepis został zawarty.

Prezes UOKiK zauważa w tym miejscu, że art. 191 Kpa utracił moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 2004 r. Tym samym organowi drugiej instancji bez wskazania przez stronę konkretnego aktu prawnego trudno jest się odnieść do zarzutu strony o braku zastosowania w przedmiotowej sprawie art. 191 § 1.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy organ drugiej instancji nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła dwóch obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie, tym samym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona jeszcze w troku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie

skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 Kpa nie spełnił celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Organ drugiej instancji wskazuje również, że ustalenia kontroli wprost wykazują, na czym polegało naruszenie prawa przez kontrolowanego, a obiektywna ocena ustaleń kontroli przez Podkarpackiego WIIH pozwoliła na uznanie iż zasadne jest wszczęcie i prowadzenie postępowania administracyjnego wobec konkretnego podmiotu.

Obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie dają możliwość od odstąpienia od zastosowania sankcji, co wziął również pod uwagę Podkarpacki WIIH wydając decyzję z dnia 15 kwietnia 2022 r. Zgodnie z art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Podkarpackiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Przedsiębiorca ..., w dniu 31 maja 2021 r., tj. 24 dni przed rozpoczęciem kontroli, otrzymał zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 28 maja 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego obejmującego przestrzeganie przez przedsiębiorcę wymagań ustawy o zużytym sprzęcie. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca miał możliwość podjęcia zawczasu odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości, jednak tego nie uczynił. W związku z czym zostały one ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli. Mając powyższe na względzie należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Podkarpacki WIIH zasadnie nałożył sankcję pieniężną za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym.

Prezes UOKiK w całości podziela w tym zakresie ustalenia Podkarpackiego WIIH. Organ drugiej instancji nadmienia przy tym, że wymierzona sankcja jest najniższą z możliwych określonych w ustawie, przy czym należy zaznaczyć, że za naruszenie art. 37 ust. 4 ww. ustawy przewiduje karę pieniężną od 5 000 zł do 300 000 zł, a za naruszenie art. 39 pkt 2 od 5 000 zł do 500 000 zł.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 i 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3, jak

również zasadę określoną w art. 93 ust. 5, o której mowa powyżej, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości.

Odnosząc się do podniesionej w odwołaniu sytuacji finansowej strony Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Podkarpackiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy ... wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 15 kwietnia 2022 r. (nr akt: DT.8361.46.2021) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/